

Zeehond

Stratenmaker onder water. Zeehond Henry is blij als hij zijn masker op krijgt. En zijn oordoppen.

Aandacht! Spelen! Lekker hapjes!

De Duitse zeehond doet in zijn dierentuin in Keulen heel graag mee aan onderzoek.

Henry vindt het helemaal niet erg dat hij even blind en doof is gemaakt. Met zijn gevoelige snorrenbaard ziet en hoort hij genoeg en laat hij ons bijzondere dingen zien; Dat hij aan het water voelt dat er een lekkere vis zwemt ? op honderd meter afstand! Op de tast.

Zeehonden en zeeleeuwen hebben grote, stevige tastharen op hun snuit. Die kunnen ze heel precies bewegen. Echt een snorrenbaard, met borstelharen. Daar gaan ze gevoelig mee te werk. Dat dachten we altijd al. Kijk maar naar katten of honden ? die moet je hun snorharen ook niet afnemen, dan worden ze heel onzeker. Zeker in het donker. Maar Henry bewijst: zeehonden gaan nog veel verder.

De Duitse onderzoekers maakten een bewegende kunstvis voor onder water. Daar lieten ze Henry er op reageren.

Ze lieten hem met de kop aanwijzen waar de vis volgens hem was. Dat deed hij heel precies. Aan een ouder spoor, dat de kunstvis al meer dan een halve minuut eerder achterliet, leest Henry ook heel precies de richting af. Zo weet hij een vis nauwkeurig te volgen, al is die al honderd meter verder. Met dat masker voor zijn ogen, neus en bek. En dat met die grote rode gehoorbeschermer op. Hij lijkt zo wel een stratenmaker met een drillboor, maar dan onder water